er omfattet af samme ordning, svarer ordningen for tidligere medlemmer, som enten oppebærer pension i medfør af artikel 8 i forordningen om lønningsregulativet eller en overgangsgodtgørelse i medfør af artikel 7 i samme forordning, til ordningen for tjenestemænd, som er fratrådt Fællesskabernes tjeneste, før de er fyldt 60 år.

RETSMØDERAPPORT
sag C-163/88 *

I — Sagsfremstilling

1. Den 2. november 1987 tilskrev sagsøgeren, der er tidligere medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kommissionen og anmodede om at måtte være omfattet af den fælles sygesikringsordning.

R. Hay — generaldirektøren for Personale og Administration — meddelte ved skrivelse af 22. december 1987 sagsøgeren, at han ikke fortsat kunne være omfattet af Fællesskabets socialsikringsordning, idet han som græsk statstjenestemand på pension var omfattet af en anden offentlig sygesikringsordning.

Endvidere meddelte R. Hay i skrivelse af 28. januar 1988 sagsøgeren, hvilken månedlig pension han havde krav på, og angav dette med et beløb, hvori der ikke var sket indeholdelse af bidrag til den fælles sygesikringsordning.

2. Ved skrivelse af 29. februar 1988 indgav sagsøgeren en klage til Kommissionen med krav om som tidligere medlem af Kommissionen at være omfattet af den fælles sygesikringsordning.

Efter endnu en indgående behandling af sagsøgerens tilfælde blev klagen afvist ved skrivelse af 25. marts 1988.

II — Skriftveksling og parternes påstande

1. Stævningen i nærværende sag blev registreret på Domstolens Justitskontor den 7. juni 1988.

2. *Sagsøgeren* har nedlagt følgende påstande: ophævelse, ændring eller annullation af den anfægtede akt; vedtagelse af egnede foranstaltninger, af hvad art de måtte være; Kommissionen tilpligtes at afholde sagens

* Processprog: græsk.

omkostninger, herunder sagsøgerens udgifter til advokatbistand.

Kommissionen har nedlagt påstand om frifindelse, og om at omkostningsspørgsmålet træffes i overensstemmelse med loven.

3. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (Første Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

III — Parternes anbringender og argumenter

1. *Sagsøgeren* har anført, at sagen kan admitteres, idet han umiddelbart og individuelt er adressat for den anfægtede akt, og proceduren ifølge tjenestemandsvedtægtens artikel 90 er blevet fulgt.

Kommissionen mener, at det er Domstolens opgave at tage stilling til, om sagsøgeren har måttet følge den nævnte procedure (proceduren i vedtægtens artikel 90), eller om han burde have anfægtet den omtvistede akt ved et direkte søgsmål for Domstolen.

2. *Sagsøgeren* har vedrørende sagens realitet til støtte for påstandene navnlig henvist til artikel 11 i lønningsregulativet for nuværende og tidligere medlemmer af Kommissionen, Domstolen og Revisionsretten, der indeholder to principper, der fuldstændig svarer til de principper, der er fastlagt i vedtægtens artikel 72. Efter det ene af disse principper er risici, der dækkes af en national socialsikringsordning, ikke dækket af Fællesskabets socialsikringsordning. Det andet princip går ud på, at de for Fællesskabernes tjenestemænd gældende principper også finder anvendelse på medlemmer og tidligere medlemmer af Kommissionen og Domstolen.

Sagsøgeren har anført, at det følger af nævnte artikel 11's ordlyd, at kumulation af nationale sygesikringsordninger og Fællesskabets ordning er udelukket, men at der i henhold til fællesskabsordningen for enhver af de to ordninger dækket konkret risiko kan opnås godtgørelse af udgifter i henhold til fællesskabsordningen med højst forskellen mellem den i den nationale forsikringsordning fastsatte dækning og det faste i fællesskabsordningen fastlagte maksimum. Sagsøgeren har i den forbindelse henvist til vedtægtens artikel 72, stk. 4, hvorefter personer, der er omfattet af den fælles sygesikringsordning »skal anføre de beløb, han har modtaget, eller som han kan gøre krav på fra en anden ved lov eller forordning fastsat sygeforsikring, som godtgørelse for udgifter... Såfremt de samlede godtgørelser, som han måtte være berettiget til, overstiger den samlede godtgørelse, der fastsættes i stk. 1 ovenfor, nedsættes det beløb, der tilkommer ham i medfør af stk. 1, med forskelsbeløbet, undtagen når det drejer sig om godtgørelser fra en privat tillægssygeforsikring, der skal dække den del af udgifterne, der ikke godtgøres af Fællesskabernes sygesikringsordning«.

Sagsøgeren har anført, at denne fortolkning af nævnte artikel 11 er den eneste logiske og korrekte fortolkning efter formålsfortolkningens principper, idet hovedformålet med fællesskabsbestemmelserne er at sikre samtlige tjenestemænd, medlemmer og tidligere medlemmer godtgørelse med rimelige mindstebeløb af udgifter i henhold til sygeforsikring.

Kommissionen har gjort gældende, at ordningen for tidligere medlemmer af Kommissionen har karakter af et supplement til den tilsvarende nationale ordning, og at dette også er princippet i artikel 72 i vedtægten for tjenestemænd, således som det udtrykkeligt er fastslået i artikel 72, stk. 4, for så vidt angår tjenestegørende tjenestemænd. Den har på baggrund heraf fortolket artikel 11 i lønningsregulativet for medlemmer og tidligere medlemmer af Kommissionen, Domstolen og Revisionsretten således, at i og med at risici er dækket af en national sygesikringsordning, er samtidig dækning i henhold til den fælles ordning udelukket, uanset hvilke udgiftsbeløb eller mere generelt under hvilke vilkår denne dækning haves. Bestemmelsen i artikel 11, sidste stykke, får ellers ingen betydning, idet der aldrig efter de nationale ordninger haves dækning på vilkår, der fuldstændig svarer til vilkårene ifølge vedtægten.

Ifølge Kommissionen er det kun undtagelsesvis, og f. eks. i det i vedtægtens artikel 72, stk. 2, første afsnit, omhandlede tilfælde, der vedrører en tjenestemand, der er fyldt tres år, at en pensioneret tjenestemand omfattes af den fælles ordning, selv om han kan opnå dækning i henhold til en national ordning.

Kommissionen har desuden henvist til artiklerne 2, stk. 13, og 4, stk. 8, i ordningen vedrørende sygesikring for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, der i en let ændret formulering også udtrykker princippet om Fællesskabets sygesikringsordnings supplerende karakter.

3. *Sagsøgeren* har yderligere gjort gældende, at den anfægtede akt er udtryk for en tilsidesættelse af grundlæggende fællesskabsretlige principper og navnlig af lighedsprincippet. Han har anført, at det er klart retsstridigt at afskære et tidligere medlem af Kommissionen fra at opnå godtgørelse af forskellen mellem ydelser i henhold til den fælles ordning og ydelser i henhold til de nationale ordninger, der er mindre, eller fra retten til at opnå ydelser i henhold til socialsikring i tilfælde, hvor der efter den nationale ordning ikke består et krav på lignende ydelser (briller, tandpleje osv.).

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at de tidligere medlemmer i deres tjenestetid har fået indeholdt bidrag til socialsikringsordningen i deres løn, og i henhold til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning regner med at opnå passende ydelser i henhold til sygeforsikring efter deres fratræden.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at den anfægtede akt indeholder en utilstrækkelig, vag og ulogisk begrundelse, at den er udtryk for magtfordrejning og i alt fald et misbrug af de skønsbeføjelser, der er tillagt Kommissionen. Han har til støtte for sin opfattelse nævnt, at et tidligere medlem af Revisionsretten har været omfattet af Fællesskabets socialsikringsordning, selv om han samtidig var tilsluttet en national socialsikringsordning.

Kommissionen har svaret, at den med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, der indeholder en præcis og fuldstændig begrundelse, ikke har tilsidesat lighedsprincippet eller begået magtfordrejning eller misbrugt

sine skønsbeføjelser; den har blot på grundlag af en rigtig fortolkning af artikel 11 i lønningsregulativet for medlemmer og tidligere medlemmer af Kommissionen, Domstolen og Revisionsretten afslået at lade sagsøgeren være omfattet af sygesikringsordningen.

Kommissionen har endelig bemærket, at den ikke officielt har modtaget underretning fra Revisionsretten om, at det tidligere medlem af dennne institution var omfattet af den fælles ordning, selv om han samtidig var tilsluttet en national socialsikringsordning. Kommissionen har givet udtryk for den opfattelse, at den afgørelse, en anden fællesskabsinstitutions ansættelsesmyndighed, der er uafhængig af den tilsvarende myndighed i Kommissionen, har truffet i så henseende, er udtryk for en anden, fejlagtig fortolkning af de gældende bestemmelser og ikke på nogen måde kan danne præcedens for Kommissionens praksis i det foreliggende tilfælde.

C. Rodríguez Iglesias
Refererende dommer